

“اجرای همسان‌سازی، بدون حقه‌بازی” – اتحاد و مبارزه تنها راه پیروزی معلمان است

دو روز پس از برگزاری یکی از بزرگترین تجمعات اعتراضی معلمان در بیش از ۱۵۰ شهر و شهرستان و روستا های کشور و در نتیجه همبستگی و سرفرود نیاوردن این بخش از زحمتکشان جامعه در مقابل سرکوب و فریب حاکمان، باعث شد تا سرانجام مجلس ارتجاع در روز چهارشنبه ماده ۶ لایحه رتبه بندی معلمان را به تصویب برساند. بعد از ده سال بلاتکلیفی هرچند تصویب شدن این بند از لایحه نشانه عقب نشینی حاکمیت محسوب میشود اما با مطالبه و خواست معلمان مبنی بر اجرای کامل طرح همسان‌سازی بازنشستگان مطابق با قانون مدیریت خدمات کشوری“ فاصله دارد. در این رابطه اگرگام های دیگری برداشته نشود و سایر مطالبات به فراموشی سپرده شوند حاکمیت می تواند با اعمال سیاست فریب و سرکوب و تفرقه بین صفوف معلمان این لایحه سرهمبندی شده را نیز در مرحله اجرائی با موانع متعددی مواجه نماید. چرا که مطالبات معلمان نسبت به قشر بندی این زحمتکشان گوناگون و در کلیت خود اش بسیار فراتر از خواست “ طرح طبقه بندی “ و “قانون همسانسازی “ است. مطالبات مختلفی که ایشارمختلف معلمان را به صفوف مبارزه کشانده و اتحاد آنها را تامین کرده و از پشتیبانی سایر زحمتکشان برخوردار نموده است، نمیتواند با تصویب یک لایحه سر و دم بریده، سست و ازهم بگسلد. در نظر نگرفتن این پارامترها، و ارائه راه کارهای لازم برای ادامه اتحاد و مبارزه تا حصول به همه مطالبات مطروحه خطر ایجاد تفرقه و فریب و سرکوب از سوی رژیم را در پی خواهد داشت. علاوه بر آن بی توجهی به مطالبات عمومی که در این مرحله از جنبش توسط معلمان مطرح شده و مورد پشتیبانی جنبش های اجتماعی دیگر قرار گرفته است می تواند مبارزات معلمان را از محروم سازد.

معلمان طی دهه اخیر نشان های درمانی، رفاه و معیشت، درسی که از سوی فعالان خواست ها و مطالبات فرهنگیان خصوصی سازی در حوزه آموزش مذهبی ایدئولوژیک، طریق انجمن ها و نهادهای شده است و مطالبات ارتقاء مادری، آزادی زندانیان سیاسی خواست رتبه بندی معلمان و بازنشستگان مشابه اینها نه مختلف معلمان را در برمیگیرد

نگاهی مختصر به مطالبات میدهد که مطالباتی نظیر بیمه کمبود مدارس و کتاب های صنفی و کارمندان و غیره بمنابه مطرح بوده یا مخالفت با آموزش و پرورش، مخالفت با پائین بودن کیفیت آموزش که از مختلف معلمان طرح و پیگیری یافته دیگری نظیر آموزش به زبان، تحصیل رایگان و همسانسازی حقوق تنها منافع گروه های و رده های

بلکه بسیاری از آنها خواست اکثریت کارگران و زحمتکشان و زنان و جوانان نیز میباشد. خواست اجرای لایحه رتبه بندی معلمان نیز بیش از ده سال جزء مهمی از خواست های معلمان بوده و هربار دولت با دادن وعده وعید های تو خالی از تصویب و اجرای آن سر باز زده است. در بند هفتم این لایحه آمده است که “حقوق معلمان باید در رده های مختلف، مثل آموزش یار یا استادیار طبقه بندی شود. حقوق هم باید متناسب با حداقل ۸۰ درصد اعضای هیات علمی باشد؛ یعنی اگر یک معلم در رده آموزش یار دانشگاه است، حقوقش نباید از ۸۰ درصد حقوق او در دانشگاه، کمتر باشد.”

این طرح تا کنون بارها دست کاری شد و در مقاطعی نیز بکلی کنار گذاشته شده است اما سرانجام با اعتراضات مکرر و گسترده معلمان طرحی سر و دم بریده از آن تهیه و به تصویب رسیده است که نمی تواند مورد پذیرش معلمان قرار گیرد.

قبل از این معلمان نسبت به تغییراتی که در این لایحه صورت گرفته بود معترض بوده و میگفتند “در لایحه جدید، درصدهای افزایش حقوق کاهش یافته اند. در لایحه قبلی، درصدهای افزایش برای رتبه اول تا پنجم به ترتیب ۲۵، ۴۵، ۶۰، ۷۰ و ۷۵ درصد از حکم معلمان بود. در لایحه جدید، درصدهای افزایش حکم برای رتبه اول تا پنجم به ترتیب ۱۰، ۲۵، ۳۷، ۴۷ و ۵۲ درصد از حکم معلمان است.”

برای همین شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان در قطع نامه خود اعلام کرد: “دولت می خواهد در سال ۱۴۰۰ با اختصاص تنها ۱۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان طرح رتبه بندی را در روز یکشنبه ۲۱ آذر

سرهمبندی کند. این در حالی است که اجرای کامل رتبه‌بندی بر اساس هم‌ترازی با حقوق اعضای هیات علمی دانشگاه نیازمند حداقل ۷۶ هزار میلیارد تومان است. ضمن آن که اگر قرار باشد رتبه‌بندی از شش ماهه دوم سال جاری اجرا شود، به ۳۸ هزار میلیارد تومان بودجه نیاز است. به زبان ساده و قابل فهم، باید به دولت و مجلس گفت ۱۲ هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان تنها باعث افزایش حقوقی بین یک تا سه میلیون تومان برای هر فرهنگی خواهد شد و این در تضاد آشکار با طرح رتبه‌بندی بر اساس هم‌ترازی و برنامه ششم توسعه و سند تحول بنیادین است".

حال پرسیدنی است دولتی که اجرای لایحه رتبه بندی طبق خواست معلمان را به داشتن بودجه مشروط کرده است بقول فعالان صنفی معلمان جز حقه بازی چگونه می توانست فاصله بین ۱۲هزارو پانصد میلیارد را با ۷۶هزارمیلیارد تومان پرکند!؟

دراین میان "همسان سازی حقوق بازنشستگان" نیز که اعتراضات گسترده این قشر زحمتکش را در پی داشت هنوز با اما و اگرزبانی مواجه است. لایحه ای که کلیات آن در ۱۸ خرداد امسال به تصویب رسیده است اما هنوز در دستورمجلس قرارنگرفته است تاچه رسد به مرحله اجرائی شدن آن.

علاوه براین بفرض اینکه رتبه بندی و ترمیم حقوق ها اجرائی شود تنها شامل معلمانی میشود که دراستخدام رسمی وزارت آموزش و پرورش هستند درآنصورت بسیاری ازمعلمان خرید خدمتی، حق التدریسی، مدارس غیرانتفاعی و خصوص وغیره از این افزایش حقوق نیز برخوردارنخواهند شد.

بدون تردید معلمان آگاه و مبارزکشور پار دیگر طرح های عوامفربیانه رژیم را افشا و تا تحقق خواست هایشان به مبارزه ادامه خواهند داد. آنها بخوبی می دانند که رژیم در بحبوحه تشدید بحران مالی و بحرانهای داخلی و خارجی خود در تلاش است تا با درپیش گرفتن سیاست "هویج وچماق" از یکسو و فریب و نیرنگ از سوی دیگر بین صفوف معلمین شکاف ایجاد کرده و بجای رسیدگی به مطالبات اقتصادی وسیاسی آنها بودجه حاصل از دسترنج توده های مردم را خرج دستگاه های امنیتی، نظامی و تبلیغاتی خود کند.

معلمان زحمتکش کشور برای رسیدن به خواست ها و مطالبات سیاسی، اقتصادی و فرهنگی خود همچون سایرآقشار زحمتکش جامعه راه پریپج و خمی در پیش روی دارند. اتحاد جنبش های اجتماعی مختلف زیر چتر جبهه ای انقلابی که مبین خواست ها ومطالبات کوتاه و بلند مدت آنها باشد می تواند توازن قوا را به نفع زحمتکششان تغییرداده و پیروزی بر ارتجاع حاکم و پایان دادن به ستم واستثمار و زور و سرکوب را نوید بدهد.

سازمان اتحاد فدائیان کمونیست

۱۴۰۰ آذرماه ۲۴